

אסור לקרוא בשעת התפלה. נא לשמור על קדושת הגליון

פניני עיני חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרִשְׁת לָךְ לָךְ – וְצִדִּיק בְּאֲמוּנָתוֹ יִחְיֶה

"וְהָאֱמֹן בֵּה' וַיִּחְשְׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה" (בראשית טו, טו)

אמרו לו תלמידיו: "מהו דבר ברור?". אמר להם: "כשם שהבית מודיע על הבנאי, והבגד מודיע על האורג, והדלת על הנגר, כך העולם מודיע על הקדוש ברוך הוא, שהוא בראו!".

הרמב"ם כותב (פ"ב מיסודי התורה ה"ב): "בשעה שיתבונן האדם במעשיו, וברואיו הגדולים והנפלאים, ויראה מהן חכמתו, שאין לה ערך ולא קץ, מיד הוא אוהב, ומשבח ומפאר, ומתאוה תאוה גדולה לידע השם הגדול".

וכתב רבנו בחיי בספרו חובת הלבבות (שער הייחוד פ"ו): ויש בני אדם שאמרו שהעולם היה במקרה מבלי בורא ויוצר שיצרו. ואילו אמר אדם, בגלגל של מים התגלגל להשקות שדה, כי זה נוצר מבלי כוונת האומן היינו חושבים את האומר דבר זה שהשתגע.

וידוע, כי הדברים אשר הם מבלי כוונת האומן, לא ימצאו בהם סימני חכמה. ואם יישפך לאדם דיו על נייר חלק, אי אפשר שיצטייר ממנו כתב מסודר, ואילו בא לפניו כתב מסודר, ואחד אומר, כי נשפך הדיו על הנייר מעצמו ונעשתה צורת הכתב, היינו לועגים לו.

והטעם, שהאדם טוען שהאמונה אינה חושית, שהרי איננו רואה ואיננו שומע וכביכול יש לו שאלות, זה נובע מפני שאינו רוצה להתבונן.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

בפרשתנו מתגלה לנו כוחו הגדול של אבי האומה, שהנחיל את האמונה הגדולה לבניו אחריו, ולדורות. ועליו נאמר "וְהָאֱמֹן בֵּה' וַיִּחְשְׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה". ובזכות זה זכה אברהם, שה' יתברך כרת עמו ברית ונתנו ל"אב הָמוֹן גוֹיִם (בראשית יז, ה)". והיה מקדש שם שמים ברבים בכל מקום, ולא היה אדם שהכירו ולא התקרב על ידו לאמונה בבורא יתברך.

וכך אומר המדרש, אברהם אבינו דומה לאחד שהיה הולך ממקום למקום, וראה ארמון שאורותיו דולקים, אמר: 'ארמון זה בלי מנהיג?'. מיד הציץ עליו בעל הארמון ואמר לו: 'אני בעל הארמון'. כלומר: אברהם התבונן והעמיק במעשי בראשית, ומתוך הכרה זו התפעל והגיע למסקנה ברורה, שיש בורא לעולם. ובזה שיכנע גם את ההמונים. ובזכותו, התקרבו גם הם לחסות תחת כנפי השכינה.

מובא בדברי חכמינו ז"ל תמורה (סוף פ"ג): מעשה במין אחד שאמר לרבי עקיבא, "העולם הזה מי בראו?". אמר לו: "הקדוש ברוך הוא". אמר לו: "הראני דבר ברור". אמר לו: "למחר תבוא ואראך". למחר בא אצלו, אמר לו: "מה אתה לובש?". אמר לו: "בגד", אמר לו: "מי עשאו?". אמר לו: "האורג". אמר לו: "איני מאמינך, הראני דבר ברור". אמר לו: "ומה אראה לך, ואין אתה יודע שהאורג עשאו?". אמר לו: "ואתה אינך יודע שהקדוש ברוך הוא ברא את עולמו?". נפטר ממנו אותו המין.

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה ישי בן גיליה יניב בן גיליה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רוני יראת שמים יראת שמים גלית בת מסודי ארז בן שושנה רונן אברהם וב"מ רחל ברכה רחל ברכה בת פדילה דליה ארז מזרחי וב"ב נעם יצחק בן רחל ברכה עמית בת רבקה יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע נטלי בת יונית שלמה ודנה דוד וב"ב כולל ברסלב אילת

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רוינת בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט סינן בת אסתר יוסף בן רוחמה יפית בת ג'ניה נתנאל בן ג'ניה אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סינן בת אסתר

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזיר בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזיר בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה גילה בת אקבל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעדיה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל אקבל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל רחל בת זוהרה דניאל רפאל בן חגית אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה שילו בן מזל פתימה אליהו בן מאיה יפה בת שרה- הצלחה ורפואה כל עם ישראל

12/10/2013		ח' מר-חשוון תשע"ד	
פרשת לך לך			
הפטרה: "למה תאמר" - ישעיהו מ			
ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
י"ם	17:35	18:50	19:26
ת"א	17:51	18:49	19:24
ח'שה	17:41	18:48	19:24
ב"ש	17:53	18:49	19:25

שואל ומשיב בהלכה – שבת

כאשר אירעה בליל שבת קודש הפסקת זרם חשמל ולאחר מספר שעות תיקנו את התקלה והזרם חודש, האם מותר לאכול את מאכלי השבת או לשתות מים מהמייחם, או שמא יש לאסור מאחר שיש כאן הנאה מחילול שבת?

?! אסור:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

! תשובה:

היות ועל פי רוב המאכלים מבושלים כבר בליל שבת, מותר ליהנות מן התבשילים על אף שיהודים עובדים בחברת החשמל וחיללו שבת על מנת לחדש את הזרם, היות ואין בישול אחר בישול במאכל שרובו יבש. כך נמצא שאין חידוש החשמל בישראל דבר שלא היה מבושל. אף שאנו נהנים מן המאכל שהוא כעת חם ולא קר, מותר.

אולם מים הנמצאים במייחם חשמלי, שהספיקו להתקרר או לרדת מחום שהיד סולדת (לספרדים), ועל ידי חידוש החשמל המים הגיעו לחום שהיד אינה סולדת [אף שלא מגיעים למצב רתיחה] יש להחמיר ולא לשתות מהמים, ולתינוקות וחולים יש להקל.

יש לציין כאשר המאכלים לא מבושלים כל צרכם אסור ליהנות מהתבשיל. (הליכות עולם ח"ד עמוד ל). ולהדגיש את ההיתר במבשול כל צרכו כאשר מדובר בקצר חשמלי בשכונה גדולה שמן הסתם יש חולים הזקוקים לחשמל. ולדעת החזון אי"ש יש להחמיר.

ברית מילה

כששמעו בסודי סודות כי בשכונתם תיערך ברית מילה, ידעו בני הזוג כי ינסו לעשות כל מאמץ על מנת להביא את המוהל לביתם. הם רצו שימול את בנם בן השנה, שעקב הגזרות שהטילו הרוסים לא מצאו אף מוהל שיסכים למול אותו מחשש שהדבר יתגלה ויוגלה לסיביר לעבודת פרח או אף גרוע מזה.

מוהל זה שמח לבוא לברית הנוספת שהזדמנה לפניו, ואילו הצטרפו הקהל המצומצם ששמח אף הוא להיות שותף במצווה זו. לאחר שסיים המוהל את הברית, הביאו את התינוק לאם המאושרת, אך לתדהמת הנוכחים כשקיבלה את התינוק לידיה נישקה אותו והתעלפה!

מיד קמה מהומה במקום ולאחר שהעירוה מעלפונה סיפרה כי מיום לידתו של התינוק נמנעה מלנשק את התינוק מתוך תחושה שעד שלא תודה לה' יתברך על הטובה הגדולה הזאת אינה מסוגלת לנשקו, וכעת לאחר הברית, כשנישקה את התינוק כל כך התרגשה, ולכן התעלפה!

התחשבות בזולת

להלן סיפור מופלא המעובד מהספר "יוסף דעת" ויש בו כדי ללמדנו עד כמה רבותינו התחשבו בזולת ומה היו מוכנים לעשות למען הזולת. על כך הובא בסיפור על הגאון רבי נסים עטיה זצ"ל מארם צובא- שהיה חכם ועניו. בחג לבש קומבז' משי, ועליו גלימה מרקמת ורכושה.

פעם בא לבית הכנסת לתפילת החג, וראה שאחד המתפללים, חיים הסבל, בא לבוש קרעים. נרעש רבי נסים ולא נרגע, עד שראה את הסבל קם והולך לחצר אל השירותים. קם רבי נסים והלך אחריו עצרו ואמר לו: 'ראה נא, אני עטוי גלימה ואיני צריך לקומבז' שתחתי. **אנא גמול עמי חסד וקחנה!**" מיד פשט את גלימתו, הסיר את הקומבז' ההדור, שב והתעטף בגלימה ורכסה עד צוארו ושב לבית הכנסת בשמחה.

במוצאי החג בקשה אשתו הרבנית להניח את בגדי החג למשמרת, ולא מצאה את הקומבז'. מיד שאלה את רבינו: "היכן הקומבז' מי נטלו?" גער בה: "מי יכול היה לטלו, הרי הייתי לבוש כל היום בגלימה כלום חתרו גנבים תחתי?!". אמרה לו: "אנא, אל תהתל בי".

אמר לה: "ראיתי אדם לבוש קרעים והענקתי לו את הקומבז'. קראה לעברו: "אוי ואבוי, אם היה לבוש קרעים ודאי זקוק הוא גם לכותנת וללבנים!". מיד צרה חבילת בגדים ונתנה לבעלה שישאה לבית העני.

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אלי:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל' 054-7646633

הרב המקובל חכם יעקב בן רבנו יוסף חיים זצ"ל: נולד בשנת ה'תרי"ד (1854). חסיד ומקובל. חריף ובקי. ירש את הרבנות מאביו ושימש אחריו כשנים עשרה שנה. מפורסם כאביו הגאון במידת החסידות והפרישות. אביו, הגאון המקובל רשכ"ג חכם ר' יוסף חיים היה קשור אליו בעבותות אהבה. בחיבוריו מזכיר אביו פעמים רבות חידושי תורה בשמו של בנו הניק והחכים.

איש אלוקים קדוש. מספרים עליו כבעל קבלה מעשית. בעל רוח-הקודש. כל העם היו סרים למשמעתו. בעל לב טוב, אהוב ונחמד לכל. מלומד בניסים. נפטר ב-י"ב חשוון ה'תרפ"ב (1921). חי כ-67 שנים. ציונו בבגדד שבעירק.

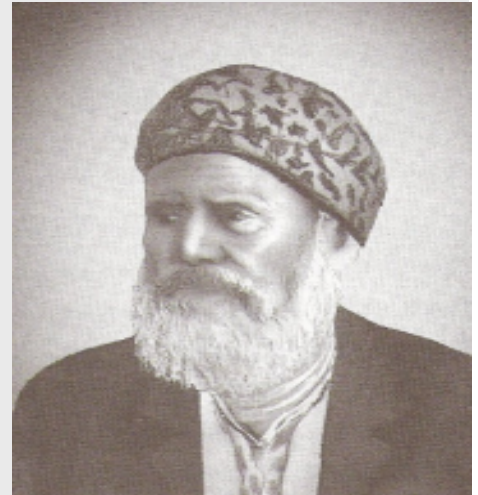
אביו: הגאון המקובל חכם ר' יוסף חיים זצ"ל (בעל הבן איש חי). **בנו:** חכם ר' דוד **מספריו:** יציצים ופרחים- דרשות ורמזים על פי הסוד על כל התורה יזכות אבות- על פרקי אבות.

מסופר על ר' יעקב בנו של הגאון ר' יוסף חיים זצ"ל כי מעבר להיותו מקובל, אף הוא השתמש בקבלה מעשית. ומעשה שהיה כך היה:

ידוע כי ר' יעקב ואביו ר' יוסף למדו תורה באותו בית-מדרש. אולם הם לא ישבו יחדיו, אלא כל אחד במקומו. האם, בכל יום הייתה מכינה אוכל ומביאה אותו לבית-המדרש לבעלה ולבנה ורווה נחת מבעלה הצדיק ומבנה הקדוש ומשקידותם באוהלה של תורה.

פעם אחת הגיעה לבית-המדרש כהרגלה לתת אוכל, וקראה לבעלה ולבנה. להפתעתה הרבה, בנה לא היה שם. היא שאלה את בעלה הגאון ר' יוסף: "היכן יעקב?". אולם הרב השיב כי איננו יודע, ורק לפני דקות אחדות ראה אותו. והיה הדבר לפלא, כיוון שר' יעקב ידע שאמו מביאה את האוכל לבית-המדרש ומקפיד היה להיות נוכח.

לאחר זמן מה, ראה ר' יוסף את בנו יושב במקומו ולומד תורה. ניגש אליו אביו כדי להוכיחו על כך שלא ימו נגרם צער בשל העובדה כי הביאה את האוכל והוא לא היה שם. ושאלו: "היכן היית?". השיב בנו כי היה בחוץ-לארץ במקום פלוני (מרחק ימים רבים מבגדד). הבין אביו כי בנו השתמש בקבלה מעשית ואמר שם קדוש של קפיצת הדרך, ואמר לו: "בני, אבקשך לא להשתמש בשמות הקודש, כיוון שמי שמתמש בהם מתקצרים ימיו!".

בבבל לא מצוים אבנים, ולכן המצבות כמו הבתים בנויים מטיט ומחמר קשיח

בכל יום ר' יעקב חיים היה הולך במסלול קבוע להגיע לבית-המדרש, ותמיד השתדלו תלמידיו ללוותו כדי ללמוד ממנו בדרך. פעם אחת, בעת שהלך בדרך עם תלמידיו, ראו התלמידים מרחוק שתי ערביות העומדות מרחוק באותו מקום שהם עתידים להלך שם. והן עמדו שם בכוונה, באופן שהרב יהיה מוכרח לעבור בין שתיים.

מאחר וראו התלמידים כי אין הרב משנה את מסלול ההליכה, פנו אליו בשאלה אם ראה את הערביות מרחוק. השיב הרב כי ראה ואל להם לדאוג בעניין. הם מהלכים ואינם רואים פתרון כי אם לעבור בין שתי הגויות. אולם הם ידעו מגדולת רבנו ולא שאלו שאלות. כשהגיעו מרחק קצר לפניהן, אחת מהן התעלפה ואילו השניה רצה לעזור לה, ואז הרב עבר כהרגלו.

ויפר הגאון חכם שמואל דרזי זצ"ל סיפור מופלא על ר' יעקב, בנו של הבא"ח: פעם אחת, בעת הילוכו בדרך, החליט נער ערבי לבזות את רבם של היהודים. "כיצד יתכן שרב היהודי יזכה לכבוד גדול משל אביו", חשב בלבו. מה עשה? בעת שעבר ר' יעקב, שפך עליו מים סרוחים ודלוחים.

הרב לא התייחס והמשיך לדרך. אולם כדי ללמד את הגויים לבל יבזו את היהודים החליט ללמדו לקח. אמר הרב מה שאמר והוציא שני מסמרים מהגהינם והכניסם בכפות רגליו של הגוי. מיד החל הנער על כל צעד ושעל לקפוץ מרגל לרגל תוך כדי שהוא שואג בזעקות כאב.

מיד ניגשו אליו שכניו הגויים ושאלוהו: "מה קרה?". אולם הוא אינו יכול להשיב מחמת הכאב. הם השכיבו אותו ורווח לו קמעא. מיד ניגשו לאביו שהיה מכובד מאוד בקרב הערבים וסיפרו לו מה שקרה מבנו. הוא בירר וחקר איזה ארוע קדם למה שארע עם בנו, ועדים שהיו נוכחים בעת שפרכת המים הסרוחים סיפרו לו.

"עתה נודע הדבר", השיב בפנים כאובות, "בני חסר דעת, ביקש לבזות את רב היהודים". מיד ניגש אל ר' יעקב וביקש שיעזור לבנו תוך שהוא משתטח ארצה ונופל לרגלי רבנו ובוכה על אוזות בנו. אולם הרב השיב: "איני יודע מה אתה רוצה ממני!". אביו של הנער לא הרפה וביקש: "אני יודע כי הכל בגלל בני. הוא עשה מעשה אשר לא יעשה. אני כועס עליו מאוד ואני מבקש ממעלת רב היהודים שיכופר לו".

לאחר זמן מה רצה רבנו לקדש שם שמים ואמר: "שאל את בנך. אם יבטיח מהיום והלאה לא להזיק לאף יהודי, ולא רק זאת, יסייע לכל יהודי שיצטרך עזרה- אזי אעזור לו. אם לא- יכול להישאר הוא במצבו הנוכחי". על אתר הסכים כמובן הנער הערבי לדברי הצדיק. הרב התפלל ומיד יכל לעמוד על רגליו ולהלך כפי שהיה.

אביו גער בבנו תוך שהוא מפלא בו את מכותיו וזועק עליו: "כיצד העזת לעשות כן לרב היהודים? הרי בכוחו יכול הוא לגרום למיתתך!". הבן בבכי נפל לרגלי רבנו תוך שהוא מבקש סליחה, מחילה וכפרה. באותה שעה נתקדש שמו של הבורא בקרב הגויים שהיו נוכחים באותו מעמד מרטיט.

מְכַבְּדָה יוֹתֵר מְגוּפוֹ

עד כמה רבותינו נזהרו בכבוד נשותיהן וקיימו את החובה הנאמרת במקורותינו (יבמות סב; רמב"ם, משנה תורה, הלכות אישות, טו, יד): 'אוהבה כגופו, ומכבדה יותר מגופו ועל אף סדר יומם העמוס והקשיים הרבים בהם נתקלו ביום-יום. זאת ניתן ללמוד מן הסיפור המופלא הבא.

הגאון הצדיק רבי משה קלירס זצ"ל, רבה של טבריה, היה מתגורר בדירה בת חדר אחד, וכדי שתהיה לו אפשרות לקבל אורחים ב"סלון", וגם לישון בחדר השינה, חילק את החדר הגדול לכמה חלקים, והמחיצות היו עשויות מ...קרשים. מצידה האחד של המחיצה קיבלו את כל האורחים החשובים שהגיעו לבית הרב, ומן הצד השני הלכו בני הבית לישון.

פעם הגיע לטבריה אדם צעיר, שהתגורר בירושלים, ונישא לא מכבר לבת זוגו. אך לאחר שהשניים 'לא הסתדרו' ביניהם, החליט הבעל לארוז את מטלטליו ולשים פעמיו לטבריה. היעד הראשון שלו היה בבית המדרש הישן של טבריה. אלא שמיד עם היכנסו הבחין בו הרב קלירס, שהיה ידוע ב'הכנסת אורחים' המופלגת שלו, והזמינו אחר כבוד לביתו.

כיוון שהירושלמי הלז הזמין כבר חדר באחד מבתי המלון בטבריה, היה לו 'תירוץ' טוב שלא להיענות לבקשתו של הרב, אך המרא דאתרא לא הירפה. הגר"מ קלירס, הבין ברב חוכמתו, עם מי יש לו עסק והבין מה לוחץ על אותו ברנש, ולכן הזמינו לבוא לביתו, כדי שיוכל לחוש את האווירה הנכונה הצריכה לשרור בבית יהודי.

לצעיר לא היתה ברירה. הוא ניגש לבית המלון, ארז את מטלטליו ובא לבית הרב. דבר אחד הוא לא ידע: את המצווה הגדולה של הכנסת האורחים מקיים רבה של טבריה באותו חדר קטן בביתו, העונה לשם 'סלון'...

אבל, גם לאחר שראה את כל זאת, לא עמדה בפניו ברירה אחרת. הוא נכנס לביתו של הרב קלירס, והתכוון לשינת הלילה. אלא שההתנהגות של הבית הקדוש הזה כמעט ולא אפשרו לו לעצום עין. הרב קלירס, ברוב התמדתו ויגיעתו בתורה, היה רגיל לישון רק שעתיים-שלוש בכל לילה, ומיד קם כארי לעסוק בתורה.

והנה, טרם צאתו לתפילת 'הנץ', מבחין האורח שבעל הבית מכין את ה'פרימוס' לחימום מים. בני דורינו כבר לא מכירים בכלל את הקושי שהיה כרוך בהכנת מים במכשיר זה. עד שהמכשיר היה נאות לפעול. מדובר היה בזמן רב ובקושי אמיתי. האורח היה בטוח שהרב מחמם את המים עבור עצמו, אלא שעד מהרה נוכח שכוס התה שהוכנה, מועברת על ידי הרב קלירס לאשתו הרבנית!

בלילה השני חזר המחזה על עצמו, ושוב באותה שעה מתאמץ בעל הבית בהכנת התה על ידי הפרימוס. האורח החליט ש'זה לא עסק'. הוא ניגש אל הרב קלירס והודיע לו שהחליט לעזוב את הבית. "איך אני יכול להישאר כאן ולהטריד את הרב, במצב כזה שהרבנית חולה".

פתח הרב קלירס את עיניו בתמיהה רבתי, ושאל אותו: 'אשתי הרבנית חולה?! מי אמר לך זאת?!'. אבל האורח הצעיר שחשב שהרב מנסה להשאירו בביתו בכוח, חזר שוב על דבריו ואמר: 'לא נעים לי להישאר כאן יותר: כן. אני יודע שהרבנית חולה, ואני מטריח אתכם שלא לצורך'.

כאן הגיע תורו של הרב קלירס להשמיע את דבריו, והוא שב ואמר בתקיפות ש'אני מאוד מתפלא כיצד הינך מעלה על דעתך דבר כזה, שלא היה ולא נברא?! אני דורש ממך שתספר מי אמר לך שהרבנית חולה!'. ענה האורח, 'הלא אני רואה את הרב מידי בוקר קם בשעה מוקדמת, וטורח על הכנת המים החמים בפרימוס, אני מבין שהרב נכנס עם הכוס אל חדרה של הרבנית, ומוסר לה את התה המהביל. אם הרב היה עושה זאת פעם אחת – ניחא: אבל כיוון שהדבר חזר ונשנה על עצמו, מי יוכל אפוא להכחיש שהרבנית קלירס חולה?!'

בדיוק לרגע זה המתין המארח הגדול. שמע המרא דאתרא את הדברים, והשיב לאורחו: 'אוי לך שזו המסקנה שהעלית בחכתך לאחר שראיתני מגיש תה לרעייתי. אוי לך שאלו הם מושגיך בבית יהודי. האם בעל שמכבד את אשתו ומגיש לה כוס תה מדי בוקר – עושה את אשתו חולה?!'

כאן הוסיף רבה של טבריה ואמר: 'הלא האר"י הקדוש אומר שכאשר אדם קם בבוקר, הוא צריך לקבל על עצמו מיד את מצוות "ואהבת לרעך כמוך". אתה יודע איפה אני מקיים את המצווה הזו? – בתוך ביתי פנימה! וכי מצווה זו קיימת רק בין שני רעים, ולא בין בעל לאשתו?! הלא בהגשת התה לאשתי אני מקיים את מצוות 'ואהבת לרעך כמוך בהידורה המלא!'

האורח הירושלמי האזין ברוב קשב, ומיד לאחר שהרב סיים את הדברים, אמר למארחו: 'עכשיו אני יכול כבר באמת לסוב על עקבותיי ולשוב לירושלים. הבנתי היטב כיצד בונים בית יהודי ועל מה צריכים לשים דגש בהנהגות שבין בעל לאשתו וחובת הבעל כלפי רעייתו'.

<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת אירון ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זיזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל</p>	<p>לע"נ תנצב"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל אמנון בן עליזה ז"ל</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כחון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה</p>
--	------------------------	---	--